

A magyarországi orgonaépítés mélypontját jelentő években készült hangszeren természetesen látszottak keletkezésének körülményei. Ugyanakkor a gyülekezet egyházzene iránti szeretetét mutatja, hogy ilyen lehetetlen körülmények között is vállalták az orgonaépítést.

A most befejezett munkák során *Várad* István kőbányai orgonaépítő mester tette rendbe és bővítette az orgonát. A munkálatok első szakaszában a meglévő szerkezet felújítása történt meg: ezzel az orgona üzembiztosabbá vált. A második szakaszban, amelyet e sorok írója felügyelt, megépült a második manuál 5 regisztere, s ezzel együtt bizonyos átalakításokra az első manuálon is sor került.

A munkálatokat a gyülekezet áldozatvállalása mellett a lohjai finn testvérgyülekezet és a *György István* polgármester vezette X. kerületi Önkormányzat anyagi támogatása, továbbá *Smidéliusz András* lelkész és *Csepregi Gyula* felügyelő ügyszeretete tette lehetővé. Az újjáépített hangszert 2002. október 19-én *Harmati Béla* püspök szentelte fel.

Az orgona jelenlegi diszpozíciója követi *Sulyok Imre* eredeti elgondolásait, de figyelembe veszi a hatvanas évek óta eltelt idő tapasztalatait is. Az eredeti sípanyagot nagyrészt megtartó új diszpozíció a következő:

<i>Főmű</i>		<i>Pozitív</i>		<i>Pedál</i>	
Rohrflöte	8'	Holzgedackt	8'	Subbass	16'
Prinzipal	4'	Rohrflöte	4'	Oktavbass	8'
Hohlflöte	4'	Prinzipal	2'	Flöte	4' + 2'
Blockflöte	2'	Sesquialtera	$2 \frac{2}{3}' + 1 \frac{3}{5}'$		
Mixtur	3x	Gemsquint	$1 \frac{1}{3}'$		
Tremoló					

Gálos Miklós

Peskó György (1933–2002)

Egy muzsikustárs emlékezete

Nagy veszteség érte az elmúlt év végén zeneéletünket, a magyar egyházzent. Hosszas betegség után, szerető felesége hűséges és gondos ápolása ellenére december 28-án elhunyt *Peskó György* orgonaművész. Művészi, zenetanári, karnagyi, gyülekezet-kántori, tehát sokrétű és jelentős tevékenységét igen nehéz röviden összefoglalni, de szeretném legalább életének legfőbb mozzanatait, történéseit, életpályájának mérföldköveit ismertetni.

1933. április 16-án született Budapesten. Édesapja, id. *Peskó Zoltán* orgonaművész, a fasori evangélikus gyülekezet kántora, karnagya és gimnáziumának ének-zene tanára, édesanyja, *Dannhauser Olga* néhai *Dannhauser László* budai esperes testvére volt. Öccse ifj. *Peskó Zoltán* Svájcban él, híres karmesterként Portugáliában, Olaszországban és Németországban dolgozik.

A Fasori Evangélikus Gimnáziumban érettségizett, majd felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol az orgonaművészi diploma mellett karvezetői és zongoratanári oklevelet is szerzett.

Három zenei diplomáját három különböző területen párhuzamosan is hasznosítani tudta.

A Honvédség budapesti helyőrségének állományában, annak zeneiskolájában 25 éven keresztül zongorát oktatott. Tizenhét esztendőn át vezette a Vakok Szövetségének Homérosz Kórusát. Ezt a munkát igen lelkesen és nagy odaadással végezte. A különös és nehéz feladat nagy kihívás volt számára. Működése alatt az énekkar fénykorát élte. Néhány próbájának zongorakísérőként magam is aktív részese lehettem, és tapasztaltam a karnagy és a kórus harmonikus kapcsolatát.

Orgonaművészi és kántori szolgálata volt életének gerince. Közel négy évtizedig, 38 hosszú éven át szolgált az orgona mellett a budavári evangélikus gyülekezetben, a Bécsikapu téren. 1960-ban szentelték fel ebben a templomban az édesapja által tervezett új orgonát, mivel az előző hangszer a II. világháborúban tönkrement. Ez volt az az időszak, amikor sokat dolgoztunk, muzsikáltunk együtt. Egyszerű vasárnapi, ünnepi szolgálatok, zenés áhítatok közös élményei, a próbák szépségei és izgalmi tarkították az orgonista és a karnagy közös munkálkodását.

A budavári templomban *Meixner Mihály* zenetudóssal, zenekritikussal együtt sok év közös munkájával koncertsorozatok tevékeny részese és szervezője is volt. Ezek az alkalmak azért voltak különösen fontosak, mert a közönség soraiban sok nem vallásos embert is megragadhatott az élményt adó templomi muzsikálás.

Mindezek mellett rendszeresen koncertezett bel- és külföldön. Szinte nincs olyan evangélikus templom Magyarországon, ahol ne játszott volna, ha ott megfelelő hangszer volt. De Tihanyban, Pannonhalmán, Kőröshegyen, a budapesti Mátyás-templomban és sok más templomban is százak hallgathatták művészi játékát. A zeneakadémiai orgonahangversenyeknek is rendszeres közreműködője volt. Több külföldi hangversenykörút boldog és sikeres résztvevőjeként orgonált Finnországban, Németországban és a Felvidéken.

Amikor egyházunk sok évtized nélkülözés után visszakapta a fasori gimnáziumot, tevékeny részt vállalt annak életében. Az öregdiák egyesület elnöke volt, és több éven át orgonát tanított az alma mater falai között, részben a Szent István Király Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola keretében.

Számos tanítványa akadt gyülekezetében is. *Bán István*, a bécsi Zeneművészeti Főiskola hallgatója immár utódjaként szolgál a budavári gyülekezetben.

Gyászistentisztelete 2003. január 18-án volt a Deák téri evangélikus templomban. Az igehirdetési és liturgiai szolgálatot *Kendeh György* és *Madocsai Miklós* lelkészek végezték. Búcsúszavakat mondott *Gyapay Gábor* a Fasori Gimnázium, *Meixner Mihály* a kollégák, *Csorba István* pedig a budavári evangélikus gyülekezet nevében. *Bán István* előadásában több —az elhunyt által is

sokszor játszott— orgonamű hangzott el, így például Liszt: Weinen-Klagen variációk részlete, Bach h-moll prelúdiuma, id. Peskó Zoltán Ciaconája.

Hamvait a Deák téri gyülekezet kolumbáriumában helyezték el.

Emlékét mindnyájan kegyelettel őrizzük!

Csorba István karnagy

Orgonanapok Berlinben

A berlini Epifánia-templomban 2002. november 2. és 25. között huszonnyolcadik alkalommal gyűjtötte össze a gyülekezet a zenekedvelőket a templom orgonája körül. A kórushangversenyek, orgonakonzertek és előadások mellett a rendezvénysorozat évek óta állandó eseménye Ewald Kooiman amsterdami professzor mesterkurzusa, amelyre német, cseh, lengyel zenészek mellett magyar orgonisták is évek óta meghívást kapnak. A kurzus állandó témáját Johann Sebastian Bach orgonaművei képezik, ezen kívül az anyagot az orgonanapok témáját adó ország zeneszerzőinek művei egészítik ki. Ezúttal az angol orgonazene állt az orgonanapok középpontjában, amelyet a kurzus anyagában John Stanley művei képviseltek. A két napig tartó intenzív munka során a résztvevők betekintést nyerhettek a zeneszerzők életének meghatározó eseményeibe, a művek keletkezésének történetébe és előadásukkal kapcsolatban is hasznos tanácsokat, útmutatásokat kaptak a nemzetközi hírű orgonaművésztől. A magyar evangélikusokat a kurzuson Győri Noémi, Pintér Anna, Simon Barbara és Wagner Szilárd képviselték. Reméljük, hogy e sok éve tartó kapcsolat a jövőben is lehetővé teszi majd a nemzetközi zenei életbe való betekintést a magyar egyházzeneészek számára.

Wagner Szilárd

*

A Budavári Schütz Kórus és Kamarazenekar 2002. december 15-én, vasárnap du. 18 órakor adventi-karácsonyi zenés áhítatot tartott A Bécsi kapu téri evangélikus templomban. Közreműködők voltak: *Balogh Myrtil* (szoprán), *Matle Éva* (alt), *Ágoston Ferenc* (tenor), *Zábó Gyula* (basszus), *Bán István* (orgona). Vezényelt: *Csorba István* karnagy. Igét hirdetett: *Bence Imre* lelkész. A zenés áhítaton J. S. Bach, C. Briegel, M. Praetorius, Csorba I., Gárdonyi Z., Rezessy L. énekkari, orgona és kamarazenei alkotásai hangzottak el.